

למה

18 שנים עברו מאז עזבתי את ברית המועצות, ועד שחזרתי החורש לביי קורבזק של 10 ימים במוסקווה. לא כיליתי בחנויות, לא ביקרתי בכתיספר ובאוניברסיטת סות. פגשתי חברים רבים וידידים בשני בתי חולים שבהם עברתי טרם עזבתי. סעדתי בכמה מיסעדות. כמעט ולא עשיתי שימוש בתחבורה הציבורית. פעם או פעמיים ירדתי לרכבת התחתית. רוב הזמן נסעתי ברכב פרטי עם נהג צמוד, תענוג שעלה לי בסך הכל 75 דולר!

קשה היה לי להתרשם מה הם בדיוק השינויים שחלו ברמת החיים של אורחי ברית המועצות. השולחנות אצל חברים היו עמוסים במיטב המאכלים הרוסיים — קוויאר אדום ושחור, בורשט ורגל קרושה עם שום. גם במיסעדות שבהן סעדתי הוגשו מאכ

במלונות שבהם ביקרתי עמד בפרוורדיום ריח של שתן ועובש. הבתים — למרות שכר לם, בלי יוצא מהכלל, שייכים לאנשים מהמי עמד המבוסס, בעלי מישרות טובות ומשכורות גבוהות — היו מונחחים, הקירות סדוקים, הצבע מתקלף וכניסות הבתים חשוכות. במרכז מוסקווה נשמר אותו הניקיון

איבוי זונבוב, קוממוטסקויה טראבזאד

די"ר נורדלמן, עם קצין מישטרה סובייטי*
עדיין לא השתחררו מפחד השיטון

שזכרתי, אך בפרווריה של העיר מורגת ההונחה. האנשים מקפידים בלבושם — הרבה נשים יפות וגבוהות, במיוחד ליד המרכז הי מיסחרי הבינלאומי, שנבנה עליידי קבוצת המר האמריקאית. באיזור המלונות מסתובבות יפהפיות הי מוכרות את גופן במחיר של עד 200 דולר ללילה. הסדרנים בכניסה למלונות אף מציינים גים למעוניינים אלבום של מלוות, שהודפס עליידי חברה יפאנית: תמונותיהן, גילן, הת

לים טעימים, כמו קוויאר, דג מעושן ובשרים שונים. היה חסר רק לימון כתיכול להגים. המלצרים לא הצליחו להשיגו, גם כאשר הבתיחתי להם תשלום הולם. בכל מקום צריך הייתי לשלם כיפיליים ממחיר המחירון כדי לקבל שרות טוב. הפער העצום בין הוולר למחיר הרובל האמיתי הקל על התשלום.

הנשים

כמה דברים הפתיעו אותי במוסקווה — היו אלה דברים ששכחתי אותם, או דברים שלא היו קיימים כאשר עזבתי.

* סרני קירושב, שהיה אחראי על ביטחון הביתן הישראלי ביריד הספרים.

תשקיף

אורית זרובבל

מלווים את אייבי

אייבי

פעילי מחנדיהשלוש מתכוונים ללוות את אייבי נתן ביום השלישי הקרוב לכלא „אילי“, שבו הוא ירצה את עונשו. הם מתכננים לערוך במקום הפגנת יהודות.

מישלחת בארץ

מישלחת של אנשי עסקים יידיים יסימה ביקור השאי בארץ, שבמהלכה נפגשו משתתפיה עם גורמים עסקיים שונים בארץ וברקו את האפשרות לרכוש מוצרים ישראליים.

ליפשיץ בדרך הביתה?

במיסדרנות האוצר גוברות השמועות שלפיהן יפרוש מנכ"ל המישרה, יעקב ליפשיץ. בין השאר, בגלל העובדה שצמרת המישרה מאוכזבת מתיפקודו על רקע התערערות מערכת היחסים במישרה. גם הממונה על התקציבים, רויד בועז, כבר איים לפרוש מתפקודו.

627

ביום החמישי, ה־5 באוקטובר, בר, לא מסר דובר צה"ל מיספרים רבים מעודכנים של ההרוגים הפלסטיניים בשטחים הכבדי שיהם. לפי ספירת „העולם הזה“ עוד מד מיספר ההרוגים הפלסטיניים ניים על 627. לעומת זאת, מוסרים מקור רות פלסטיניים על 763 הרוגים פלסטיניים: 549 מידי חיילי צה"ל ומתנחלים, 81 כתוצאה משאיפת גז, 53 ממכות ומהתחשמלות, 80 מסיבות אחרות.

קיסר מבקש עזרה

מזכיר ההסתדרות, ישראל קיסר, פנה למנכ"ל „כור“, בני גאון, בבקשה שישתלב באופן מידי במערכת הבחירות להסתדרות ויסייע במערכת. קיסר טוען שיתכן שגאון יוכל לעזור, אולם גאון עסוק כרגע בהמשך תהליך ההכרזה של קונצרט כור. ולא ברור אם יוכל לקבל זאת על עצמו. הנהלת המפלגה דורשת שינוי בהסברה לקראת הבחירות.

חרדים נגד „ציצים“

מלון „דינספורמה“ בחיפה קיבל בשבוע שעבר אימים תלפזניים אנונימיים. המטלפנים איימו כי המלון יישרף, אם תועלה בו הצגת הקאברט הסאטירי ציצים. המתכננת לחוליה המועד סוכות. כרגע שוקלים הגברת השמירה, ואין בדעת המלון להיכנע לאיומים.

„שלום עכשיו“ נגד

ידידה מוצהרת של שלום עכשיו יצאה חוצץ נגד יוזמה של אוניברסיטת ויסקונסין בארצות הברית לזכות ברית אוניברסיטות תאומות עם אוניברסיטת אלנג'אח כשכם. על הברית חתמה נאדיה רחמן, מנהלת העניינים הבינלאומיים של האוניברסיטה האמריקאית. ההחלטה התקפה עליידי גיאון הוביס, המזוהה בחברת „הועד הציוני המתקדם“ וחברת „ידידי שלום עכשיו“.

„רזידנטס“ לארץ

התרגשות רבה בקרב חובבי הרזידנטס בארץ, לקראת בואה הקרוב של אחת מלהקות האוואנגארד היזתריאיות בארצות הברית: „רזידנטס“.

חבריה הלהקה כבר הגיעו לגיל 50, והם מעולם לא גילו את פניהם בפומבי. בהופעות שלהם הם מופיעים במסכות. זוהי הופעת מולטימדיה, שהיא שילוב של מישחק, שירה וריקוד.

מר שרפה דגל

ארנה מר, פעילה ותיקה במחנדיהשלוש ובמיסלגה הקומוניסטית, נעצרה ביום הרביעי בלילה בחשד לשריפת דגליה המדינה. גם בנה, ג'וליאנו, עלה לכותרות בתקופה האחרונה, כאשר עורר סערה בחיפה בעיקבות מחלוקת עם תיאטרון חיפה.

מר